

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/55/2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

45/2017. (III. 30.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ által 2016. október 21-én előterjesztett **panaszt** a 2017. március 30-án – dr. Cservák Csaba testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz egyrészről elkészt, másrészről a panasz elbírálására nincsen hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos első beadványát 2016. október 21-én, postai úton terjesztette elő, amelyben a 2016. január 19-én, 2016. március 23-án történt rendőri intézkedéseket és az azt követő szabálysértési eljárást kifogásolta.

A panasz alapjául szolgáló rendőri intézkedést a panaszos a következőként foglalta össze.

A K. városi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya, 2016. szeptember 26. napján kelt ***/2016. szabs. számú (sérlemzett) határozatával 10.000.-Ft pénzbírsággal sújtotta panaszost. Az illetékes rendőrkapitányság, Közlekedési Osztály, Helyszínelő és Balesetvizsgáló Alosztály által tett feljelentés alapján indult eljárás során megállapítást nyert, hogy Dr. S. P. 2016. január 19-én 9 óra 35 perc körüli időben közlekedett K. város lakott területén belül a Cs. körúton a Ny. út irányából az I. út irányába az általa vezetett és a *** Kft. tulajdonában/üzemeltetésében lévő, *** forgalmi rendszámú M. gyártmányú, B180 típusú személygépkocsival. Haladása során balra kanyarodott a Ny. út *. szám alatti ingatlan autóbéjárójára, minek során elütötte a bejáró úttestére gyalogosan váratlanul kilépő panaszost,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

aki az útestre való lelépése előtt nem győződött meg annak veszélytelenségéről. A műszaki szakértői vélemény alapján megállapítást nyert, hogy a személygépkocsi balra kanyarodásának megkezdésére korábban került sor, mint ahogy a gyalogos a kórház bejárata felől érkezve egyáltalán elérte volna a gyalog és kerékpárút területét. A személygépkocsi balra kanyarodásának megkezdése pillanatában a gyalogos még nem volt elsőbbségi helyzetben. A gépkocsinak utasa nem volt. A baleset során a panaszos nyolc napon túl gyógyuló sérülést szenvedett. A gépjárműben anyagi kár keletkezett. A határozatot a panaszos csatolta.

A határozat indoklásban foglaltakkal kapcsolatban a panaszos az alábbi észrevételeket tette. Dr. S. P. a fenti napon és időben valóban elűtötte őt, miközben a panaszos a kijelölt „Gyalog- és kerékpárút” jelzőtábla által védett területen haladt. A baleset után S. úr elismerte felelősségét és vállalta a panaszos kárának megtérítését. Erre vonatkozóan a panaszos csatolta az e-mailen történt levélváltásaikat.

A balesetben a szintén mellékelt orvosszakértői lelet és véleményben foglaltak szerint a panaszos az alábbi sérüléseket szenvedte el: a hajás fejbőr területén, a jobb oldali falcsonti régióban 1,5 cm-es repesztett sérülés; a jobb felkar területén lágyrészzúzódás (külsérelmi nyom nélkül); a bal kéz V. kézközépcsont vetületében lágyrészzúzódás duzzanattal, a bal térdtájék és a jobb külboka tájék zúzódása; a bal oldali szárkapocscsont repedése. A sérülések büntetőjogi gyógytartama 8 napon túli, a tényleges gyógytartam 4 hét.

A panaszos fontosnak tartotta megjegyezni, hogy maga a baleset a kórházi mentőbejáró előtt, a kijelölt „Gyalog- és kerékpárút” jelzőtábla által védett területen történt. A panaszos a baleset következtében eszméletét veszítette, onnan a mentők szállították be a kórházba. A rendőrség részéről tudomása szerint az alábbi személyek érkeztek ki: P. Zs. c.r.tzls és K. J. c.r.zls., akiknek eljárása során helyszíni bírság került kiszabásra Dr. S. P.-vel szemben. A balesetet követően a Traumatológiai Osztályra bejött hozzá dr. S. P. és P. Zs. rendőr; amikor is az eljáró rendőr azt a tájékoztatást adta, hogy a szükséges intézkedést megtette.

A közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasítás 29-32. pontjai az alábbiakról rendelkeznek:

„29. Amennyiben a balesettel összefüggésben bűncselekmény gyanúja vagy rendkívüli halál merül fel, úgy kötelező szemlét végrehajtani, melyről jegyzőkönyvet kell felvenni. A helyszín állapotát leírással, a mérések eredményeit is tartalmazó helyszínvázlaton, továbbá képfelvételen kell rögzíteni.

30. Az utasítás 31.pontjában foglalt esetet kivéve, ha a balesettel összefüggésben szabálysértés gyanúja merül fel és a szabálysértési eljárás helyszíni megindítására kerül sor, úgy szemlét kell végrehajtani, melyről jegyzőkönyvet kell felvenni; a helyszín állapotát leírással, a mérések eredményeit is tartalmazó helyszínvázlaton, továbbá képfelvételen kell rögzíteni, a szabálysértési eljárás helyszíni megindítására nincs lehetőség, a helyszín megsemmisítése során tett megállapításokról jegyzőkönyvet kell felvenni; a helyszín állapotát leírással, a mérések eredményeit is tartalmazó helyszínvázlaton, Továbbá az Rtv.-nek a kép- és hangfelvétel készítésére vonatkozó szabályaira figyelemmel, képfelvételekkel kell rögzíteni.”

31. Figyelmeztetést alkalmazni vagy helyszíni bírságot kiszabni - jogszabályi feltételek teljesülése esetén is - csak abban az esetben lehet, ha a baleset személysérülést nem eredményezett, és közlekedési vagy közlekedés körében elkövetett más bűncselekmény gyanúja nem merült fel.

32. Amennyiben sem bűncselekmény, sem szabálysértés gyanúja nem merül fel, és rendkívüli halál sem történt, a baleset körülményeit az általános szempontokra tekintettel az Rtv. 32. §-a szerinti felvilágosítás-kérés keretében a jelenlévők megkérdezése, továbbá a helyszín megtekintése révén tisztázni kell. A tett megállapításokról jelentést kell készíteni, és a helyszín állapotát az Rtv. 42. § (1) bekezdésére figyelemmel, képfelvételekkel kell dokumentálni.”

Egyértelműen megállapítható tehát, hogy a helyszínre érkező rendőrök - akiknek a helyszíni eljárásokban való jártassága és szakismerete a panaszos álláspontja szerint megkérdőjelezhetetlen - a 60/2010. (OT 34.) ORFK utasításban foglaltak figyelmen kívül hagyásával jártak el. A baleset napján baleseti helyszínelés és jegyzőkönyv felvétele nem történt meg, képfelvételek a baleset napján időbélyegzővel ellátottan (sem más módon) nem készültek. A panaszos kitért arra is, hogy ezeket az iratokat a sértett is megismerheti, úgy azokat a rendőrségnek a rendelkezésére kellett volna bocsátania, de ez a panaszos kérése ellenére nem történt meg. Amennyiben ilyen tárgyú okiratok előkerülnek, úgy azok elkészültének időpontja és körülményei mindenképpen vizsgálandóak.

A panaszos utal rá, hogy mivel 8 napon túl gyógyuló sérüléssel, eszméletlenül került a kórházba, melyre tekintettel a vezetővel szemben helyszíni bírságot nem lehetett volna kiszabni, hiszen az a fent hivatkozott ORFK utasítás 31. pontjába ütközik.

A panaszos szerint vizsgálendő az a körülmény, hogy P. Zs. rendőr (aki a balesetet követően bement hozzá a Traumatológiai Osztályra) miért nem követte a fent hivatkozott, bevett és rutinszerűen alkalmazott ORFK utasítást, ha tudatában volt annak, hogy személyi sérülés történt, továbbá miért nem biztosította a baleset helyszínének rekonstruálását, illetve rögzítését, hiszen utólagosan már aligha bizonyíthatóak a baleset körülményei. A fenti eljárás ugyanis nem csupán a büntetőjogi felelősség megállapítását nehezíti meg, illetve teheti lehetetlenné, de ezáltal a sértetti kártérítés jogalapjának a bizonyítását is.

Tekintettel arra, hogy a baleset a „mentőbejáró” előtt történt, ahol a panaszos tudomása szerint állandó portaszolgálat működik, kérdés az is, hogy kihallgatták-e a portaszolgálatot ellátó személyt (személyeket) és a helyszínre kiérkező mentőöket, illetve lefoglalták-e a biztonsági kamera felvételeit (amennyiben van ilyen), illetve történt-e ez iránt megkeresés, ha igen akkor az (igazolható módon) mikor történt. Ha nem, úgy miért nem? Született-e rendőrségi feljegyzés az esetről, ha igen, lehet-e bizonyítani, hogy az mikor készült? A baleset helyszínén tett intézkedések és eljárási cselekmények dokumentálása a fent hivatkozott ORFK utasítás 193-202. pontjaiban foglaltaknak megfelelően történt-e?

A panaszos felteszi a kérdést, hogy nyolc napon túl gyógyuló sérülés esetén, ahol is a „Gyalog- és kerékpárút” jelzőtábla által védett területen történt a gyalogos elgázolása miért nem indult hivatalból eljárás, miért kellett arra addig várni, amíg a panaszos el tudott menni feljelentést tenni?(A feljelentést is csatolta a panaszos.)

A feljelentést követően rekonstruált jegyzőkönyv készült a közúti baleset helyszínének szemléjéről 2016. március 23. napján. Ekkor - az erre vonatkozó előírások megsértésével -

ugyanaz a két rendőr volt jelen, illetve készítette a jegyzőkönyvet, aki a baleset helyszínére is kikerült 2016. január 19-én. A panaszos álláspontja szerint a jegyzőkönyv valótlán adatokon alapszik, tekintettel arra, hogy annak tartalmát aláírásával nem igazolta, illetve azzal szemben két korábbi beadványában is kifogást emelt az illetékes rendőrkapitányságon.

A panaszos szerint a szemlejegyzőkönyvnek tartalmaznia kellett volna az általa pontosan elmondottakat, és azt aláírásával is el kellett volna látnia. Ilyen okirat azonban nem készült, melyre tekintettel megkérdőjelezhető az eljárás szabályossága, mi több maga az eljárás eredményeként született igazságügyi műszaki szakértői vélemény sem alkalmas teljes körűen a baleset körülményeinek megállapítására. Nem állapítható meg, hogy ténylegesen megállt, vagy lassított Dr. S. P. a kanyarodást megelőzően, milyen sebességgel haladt ténylegesen, pontosan mikor, milyen körülmények között észlelte a panaszost, és miért nem állt meg a védett útvonal előtt, amelyen haladt. (Különös figyelemmel S. úr közlekedési szabálysértési előéletére is.). Fentiek alapján helyszíni bírság kiszabásának a panaszos szerint nincs helye.

A panaszos rendkívül érdekesnek tartja, hogy a baleset bekövetkeztekor miért tűnt egyértelműnek valamennyi érintettnek (intézkedő rendőr, balesetet okozó személy), hogy ki a felelőse a baleset okozásának (S. P., aki 10.000.-Ft helyszíni bírságot kapott), majd később minek/kinek hatására változott a felelős személye (a panaszost bírságoltak meg); hiszen a körülmények, előzmények már a baleset bekövetkeztekor ismertek voltak és azóta is változatlanok voltak.

Az ezt követő eseményeket röviden ismertetve a panaszos előadta továbbá, hogy az illetékes rendőrkapitányság Közlekedési Osztály Helyszínelő és Balesetvizsgáló Alosztálya ***/2016.bü. számú határozatával a nyomozást megszüntette, mellyel szemben ő panasszal élt, de az abban foglaltakat figyelmen kívül hagyták, elutasították a panaszt. Ezt követően került sor a sérelmezett határozattal a helyszíni bírság megállapítására. (Mindkét iratot csatolta a panaszos. Ezzel kapcsolatban a panaszos fontosnak tartja megjegyezni, hogy az ügyészségi határozatban rögzítésre kerül az a körülmény, hogy S. urat a nap elvakította, ezért nem észlelte őt - melyre, illetve a rekonstruált jegyzőkönyv létrejöttének körülményeire is figyelemmel a határozat jogszabálysértő, a rendőri intézkedés sérelmes.)

A panaszos kérte a fenti ügyben a Testület állásfoglalását.

II.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, mely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult:

- szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni;
- büntetőeljárás keretében fogatosított cselekmények törvényességét elbírálni;
- kártérítést megítélni;
- az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani.

A fenti hatásköri szabályokról a titkárságvezető 2016. november 3-án kelt levelében a panaszt az általa megadott címen tájékoztatta. A panaszos a fenti tájékoztatást nem vette tudomásul, és 2016. december 5-én kelt levelében kifogást emelt az ellen és kérte ügyének kivizsgálását, illetve újbóli elutasítás esetén a szakhatóságnak való megküldését. A panaszos leírta, hogy segítségkérésének az indoka az, hogy az illetékes rendőrkapitányság, majd a Járási Ügyészség is elutasította és figyelmen kívül minden beadványát, így születtek meg a csatolt határozatok. ügyében.

A titkárságvezető 2016. december 27-én kelt levelében tájékoztatta a panaszt, hogy érdemi vizsgálatot nem indít az ügyben. A tájékoztató levelet a panaszos 2017. január 2-án vette kézhez, majd 2017. január 16-án elektronikus levélben arról tájékoztatta a Testületet, hogy ügyében nincs folyamatban lévő rendőrségi vagy ügyészségi vizsgálat és a 2016. október 7-én átvett és megismert iratanyag indította el benne, hogy jogi segítséget kell igénybe vennie.

A panaszos 2017. január 16-a után több alkalommal is fordult a Testülethez, és személyes meghallgatást kért a Testület elnökétől.

A Testület Eljárási Szabályzatának 6.§ (4) bekezdése szerint amennyiben a panaszos a tájékoztató levél kézhezvételétől számított 8 napon belül írásban ismételten kéri a Testület vizsgálatát, a szignálást végző munkatárs a panaszbeadványt az ügyben addig keletkezett iratokkal együtt panaszszámra átküldi, és a szignálási szabályok szerint kijelöli az előadó testületi tagot. A továbbiakban a Testület a panasz eljárás 8-18.§-aiban meghatározott szabályai szerint jár el.

2) A Testület tehát megvizsgálta, hogy a beadványa valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel, illetve hogy a beadványt a panaszos határidőben terjesztette-e elő.

A panaszos több ponton kifogásolta a baleset helyszínén eljáró rendőrök intézkedését (a jegyzőkönyvezés és helyszínelés elmaradását), illetőleg a baleset helyszínének szemléjéről készült rekonstruált jegyzőkönyvet, valamint előadta a szabálysértési határozattal (annak indoklásával, tehát lényegében annak tartamával) kapcsolatos kifogásait is. A panaszos sérelmezte továbbá a kitérő rendőrök intézkedését abból a szempontból is, hogy megfelelően jártak-e el (végeztek-e tanúkutatást, készítettek-e jelentést, intézkedtek-e kamerafelvételek beszerzése iránt). A panaszos ezen túlmenően a feljelentésének elutasítását is kifogásolta.

A Testület hangsúlyozni kívánja, hogy eljárásának tárgyát csak az Rtv. fent sorolt fejezetei képezhetik.

a) A fenti hatásköri rendelkezésből megállapítható, hogy a Testület csak a rendőrség által foganatosított, Rtv.-ben meghatározott intézkedés vagy mulasztás vizsgálatára jogosult, rendőrség szabálysértési eljárását nem minősítheti, azt nem bírálhatja felül, mivel arra nem az Rtv., hanem a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartó rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (Szabs. tv.) vonatkozik.

b) A Testület úgyszintén nem láthat el felülvizsgálati jogkört a rendőrség nyomozó hatóságként végzett feladatai felett (a feljelentés elutasítása), arra az ügyészség jogosult az irányadó büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) szerint.

c) A közlekedési balesetek és a közlekedés körében elkövetett bűncselekmények esetén követendő rendőri eljárás szabályairól szóló 60/2010. (OT 34.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK utasítás) a balesetek miatti eljárások rendje körében szabályozott elsődleges intézkedéseket az alábbiak szerint szabályozza.

24. A bejelentést követően a lehető legrövidebb időn belül ki kell vonulni a helyszínre, és meg kell kezdeni a körülmények tisztázását.

25. A körülmények tisztázása során a helyszíni eljárást gyorsan, pontosan, szakszerűen, rekonstruálhatóan és hitelesen kell lefolytatni.

26. A helyszínre érkezést követően a Rendőrségről szóló törvény (a továbbiakban: Rtv.) alapján felvilágosítás kérés keretében tájékozódni kell a következőkről:

a) hol, mikor, hogyan, miért történt a baleset,

b) kik a résztvevői és milyen minőségben (járművezető, utas, gyalogos stb.),

c) a sérült (elhunyt) személyek száma, a sérülés mértéke,

d) mely járművekkel vettek részt az eseményben,

e) a helyszínen történt-e valamilyen változás vagy változtatás, amennyiben történt, mi változott, mit változtattak meg, és azt ki, mikor és milyen okból tette.

27. Az összegyűjtött elsődleges adatokat értékelni kell abból a szempontból, hogy felmerül-e bűncselekmény vagy szabálysértés gyanúja, illetve történt-e rendkívüli halál. Amennyiben ezek közül valamelyik felmerül, úgy a helyszíni eljárást a baleset jogi minőségének megfelelően a büntetőeljárás, a szabálysértési eljárás, illetve a közigazgatási hatósági eljárás szabályai alapján kell lefolytatnia a helyszínelőnek, illetve a bizottságnak.

30. Amennyiben a balesettel összefüggésben szabálysértés gyanúja merül fel, úgy – az utasítás 31. pontjában foglalt esetet kivéve – a helyszínen tett megállapításokról jegyzőkönyvet kell felvenni. A helyszín állapotát helyszínvázlaton, továbbá az Rtv.-nek a kép- és hangfelvétel készítésre vonatkozó szabályaira figyelemmel képfelvételekkel rögzíti.

A Testület mindenekelőtt tehát azt vizsgálta, hogy fenti jogszabályok összevetése alapján rendelkezik-e hatáskörrel a panaszosnak a balesetet követő helyszíneléssel kapcsolatban felmerült panaszainak vizsgálatára.

Az Rtv. IV. fejezetében szereplő 11. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. A Testület töretlen gyakorlata szerint a 11.§ (1) bekezdése olyan általános jellegű rendőri kötelezettséget rögzít, amelynek megsértése esetén helye van a Testület eljárásának akkor is, ha a jogsértés nem az Rtv. V. és VI. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásával függ össze. Az Rtv. 11. §-án keresztül tehát vizsgálhatóvá válik tehát a rendőrség részéről eljáró

személyek olyan tevékenysége is, amely az Rtv.-től eltérő egyéb jogszabályok által rendezett eljárási szabályok alapján zajlik.

A Testület hatáskörének ilyen értelmezése azonban nem biztosít korlátlan lehetőséget a Testület beavatkozására. Töretlen gyakorlata szerint ugyanis a Testület az Rtv. 11. §-a kapcsán csak akkor vizsgál az Rtv. V. és VI. fejezetén kívül eső rendőri aktusokat, amennyiben a panaszolt rendőri intézkedéssel vagy mulasztással szemben speciális jogorvoslatot az adott ügyre vonatkozó eljárási szabályok nem biztosítanak. Ennek megfelelően jelen ügyben azt kellett vizsgálni, hogy állt-e a panaszos rendelkezésére olyan speciális jogorvoslat, amely az általa állított és sérelmezett jogsértések orvoslására alkalmas.

Jelen esetben a panaszos ellen szabálysértési eljárás indult. A rendőrség szabálysértési hatóságként végzett tevékenységét a Szabs. tv. rendelkezései szabályozzák. A szabálysértési hatóság az általa alkalmazott szankcióról, annak esetleges visszavonásáról vagy megváltoztatásáról a fenti jogszabály keretei között saját hatáskörben dönt. A Testület álláspontja szerint a szabálysértési eljárásban biztosított jogintézmények (pl. meghallgatás, szakértő kirendelése, panasz stb.) megfelelő eszközül szolgálhatnak a helyszíni eljárás (pl. rosszul elkészített helyszínrajz) esetleges azon – a panaszos által megjelölt – visszáságainak az orvoslására, amelyek az ügy érdemi kimenetelére hatással lehetnek.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek nincs hatásköre annak megítélésére, hogy a panaszos elkövette-e a szabálysértést, illetve a Testület eljárása nem minősül jogorvoslati eljárásnak a szabálysértési bírsággal, illetve a szabálysértési eljárásban elkövetett eljárási mulasztásokkal szemben.

b) A Testület megvizsgálta, hogy azon elemek vonatkozásában, amelyre Testület rendelkezik hatáskörrel, a panaszos határidőben terjesztette-e elő a beadványát.

A Testület a panaszbeadványban előadott sérelmek közül a hatásköri szabályai folytán kizárólag azt vizsgálhatná érdemben, hogy a kikerkező rendőrök megfelelően teljesítették-e intézkedési kötelezettségüket: meghallgatták-e a baleset résztvevőit, rögzítették-e az általuk előadottakat, végeztek-e tanúkutatást, meghallgatták-e őket stb. A Testület a panaszos utalása alapján azt is vizsgálhatta volna, hogy a rendőrök intézkedése megfelelt-e részrehajlásmentes eljárás követelményének.

Ugyanakkor fontos utalni rá, hogy az Rtv. 93. §-a értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszos által kifogásolt cselekményekre a 2016. év első felében került sor, azonban a panaszos 8, illetve 6 hónap elteltével terjesztette elő panaszát a Testületnél.

Az ide tartozó panaszelemek természete miatt a jogsérelem bekövetkezéséről a panaszos a balesetet követően nyilvánvalóan tudomást szerzett, így a későbbiekben történő tudomásszerzés kizárható. (Megjegyzi a Testület, hogy még utóbbi esetben is a „később” történő tudomásszerzés esetén igazolási kérelmet töretlen gyakorlata alapján az intézkedéstől számított hat hónapon túl nem fogad el.)

Ezen körülményre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszbeadvány előterjesztésére nyitva álló 20 napos határidőt túllépve terjesztette elő a panaszát, amely ezen okból kifolyólag elkésettnek minősül.

A Testület a hatásköri rendelkezések folytán vizsgálható panaszelemek tekintetében kimondta, hogy a panaszos azokat késedelmesen terjesztette elő.

III.

A Testület a fentiekre figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2017. március 30.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag